

Kirke- nyt

Skellerup og Ellinge sogne

Nr. 3

JULI - AUGUST - SEPTEMBER 1994

14. ÅRGANG

Sommermøde

Søndag den 28. august er der sommermøde i præstegården.

Vi begynder med gudstjeneste i Skellerup kirke kl. 14,00.

Prædikant er valgmenighedspræst Ingrid Kjeldsen, Ryslinge, der også taler i præstegårdshaven efter kaffen.

Husk brød til kaffen.

Menighedsrådene

Udsnit af en bibeltime over Jobs bog kap. 3 v/ Ingrid Kjeldsen

Hvilken livsforståelse ligger der i Jobs udtalelser? »Hvorfor skal jeg være til, når jeg lider?« er Jobs inkvisitoriske spørgsmål til tilværelsen og til Gud. Ligger der ikke i selve dette spørgsmål den holdning, at Job på en måde betragter sit liv som sin ejendom, noget han besidder og kan dømme over og om? Hans tilværelse har været som en elendig mark, der ikke har honoreret sin ejer, som den burde. Som en bonde stiller krav til sin mark, stiller Job krav til sit liv. Det skal kaste ordentligt af sig, og da Jobs liv tilsyneladende gør lige det modsatte, ønsker Job ganske enkelt at blive skilt fra det liv. – En bonde stiller krav til sin mark; en mark stiller ikke krav til sin ejer. Med livet forholder det sig anderledes. Livet ejer vi ikke, så vi kan skalte og valte med det, dømme over og om det eller undsige det. Livet har vi for noget. Vi er sat her for noget. Vi er ikke kastet ud til vor egen private glæde og sorg. Vi er sat her, fordi Gud ville det. Det er slet ikke os, der er livets herre, nej, livets og vor herre er den samme.

I Davids 8. salme tales der klart om dette, at vi er sat på jorden af en herre; vi er ikke kastet ud på må og få. I vort liv er vi sat midt i Guds skaberværk. Vi er endog blevet givet part i Guds magt: »Når jeg ser din Himmel, dine fingres værk,/ månen og stjernerne, som du skabte,/ hvad er da et menneske, at du kommer ham i hu,/ et menneskebarn, at du tager dig af ham?/ Du gjorde ham lidet ringere end Gud,/ med ære og herlighed kronede du ham; du satte ham over dine hænders

værk./alt lagde du under hans fødder.« (Sl. 8, 4-7).

Mennesket er sat i livet med et ansvar. Når et menneske er kommet i den eller den situation – som Job i lidelsen – kan det kun unddrage sig ved at svigte. Livet og livets Gud har et krav på mennesket. Mennesket må enten lyde eller svigte.

Når et menneske ikke vil vedgå sit liv eller overtage det, kendes ved det som sit, går det menneske i åndelig opløsning, det mister værdigheden. Det bliver ynkeligt. Det føler, at livet intet er værd, men må henslæbes i bitterhed. Det lader alt, livet vedrørende, beherske af ulykken. Mennesket har mistet alt og opgiver derpå alt. De to ting behøver ikke at følges ad. Et menneske kan opgive alt uden at have mistet mere end så mange. Og et menneske kan have mistet alt og alligevel have styrken til at bære og til at gå morgendagen imøde.

Job taler om, at i døden har fangen ro, og trællen er fri (3, 18 f.). Job er netop i den grad fanget af sin lidelse, at han ikke kender til nogen som helst form for frihed – ikke nogen åndelig frihed i lidelsen. Lidelsen har taget ham helt. Her er det spørgsmålet, om lidelsen nødvendigvis skal have en sådan magt, om dens tyranniseren ikke skyldes, at der er givet den spillerum. Kan et menneskes egen afgørelse ikke tøjle lidelsen. Kan lidelsen ikke undertiden styrke og ikke svække den lidende. Det er vist Nietzsche, der har sagt: »Det, der ikke dræber mig, gør mig stærk.«

Menighedens spalte(r)

Denne plads er beregnet til læsernes indlæg. Meninger, oplevelser, gode ideer - kort sagt, sæt fantasien i sving! Send noget skriftligt eller ring, så sætter vi det på skrift. Tlf. 65 35 11 18, Skellerup Byvej 44, Lone Wellner Jensen. Indlæg kan også sendes til de to øvrige medlemmer af »Kirkenyt«s »redaktion« - Janne Kølleskov, Skellerup, og Harald Lundsgaard, Ellinge.

Fredagsbørnene på udflugt

Fredag den 20. maj var vi på udflugt med Lone. Det var afslutningen på en dejlig sæson i præstegården, hvor vi har mødtes den sidste fredag i hver måned det sidste år.

Vi mødtes i præstegården kl. 8,30, hvor vi blev hentet af Benni's Bus. Lidt over kl. 9 var vi ved Zoologisk Have i

Odense. Vi gik rundt og kiggede på dyrene lidt over en time, inden vi gik ned ved legepladsen for at spise den lækre mad, vores graver havde smurt til os og for at hvile benene lidt.

Da vi havde spist, legede vi lidt på legepladsen og klappede og kælede med de små geder.

Kl. 11 gik vi hen for at se søløverne blive fodret. De hentede ringe i vandet, krammede dyrepasseren, klappede med lufferne og meget mere for at få deres sild. Det var sjovt at se på. Da søløverne havde fået mad, gik vi rundt og så på de dyr, vi ikke havde nået at se inden vores spise-pause. Turen endte selvfølgelig på legepladsen og inde hos de små geder.

Inden vi fik set os om, var klokken næsten 13. Så vi måtte ud til bussen igen.

Vi var ikke nået ud af Odense, før næsten alle børn sov. Det var derfor nogle meget trætte børn, der skulle hjem og sove videre, da vi kom til Skellerup igen.

Det var en meget dejlig dag, som børnene snakker meget om, og vi vil gerne takke Lone, fordi hun tager sig tid til at lave disse ting med os.

*Fredagsbørnene, forældre
samt dagplejemødrene*

Sissou

Sissou

Fra menighedsrådene

Ny menighedsrådslov

Folketinget har vedtaget en ny menighedsrådslov. Loven har givet anledning til megen debat blandt menighedsrådsmedlemmer og præster. Loven træder i kraft 1. januar 1995.

I artiklen her gengives de vigtigste ændringer i loven.

Offentlighed

Menighedsrådsmøder er for fremtiden åbne møder. Menighedsrådet skal ved hvert kirkeårs begyndelse træffe beslutning om, hvor møderne skal holdes. Samtidig træffes der en beslutning om, hvor dagsorden og udskrift af beslutningsprotokollen skal være fremlagt.

Menighedsrådet fastsætter tidspunktet for møderne og skal bekendtgøre tidspunktet. Menighedsrådet bestemmer selv, hvordan offentliggørelsen skal ske.

Kirkefunktionærers tilstedeværelse

Kirkefunktionærerne har nu ret til at vælge en repræsentant til at overvære menighedsrådsmøderne. Repræsentanten har tallet.

Præstens stemmeret

Præsten har fortsat stemmeret, men denne stemmeret er blevet begrænset. Præsten kan eksempelvis ikke stemme ved sogne- delinger.

Menighedsrådets ansvar

Der er nu blevet mulighed for at ændre menighedsråds ulovlige beslutninger og idømme menighedsrådsmedlemmer dagbøder på samme måde som kommunalbestyrelsesmedlemmer.

Formandshonorar

Der kan tillægges formanden honorar.

Bispevalglov ændret

Samtidig med ændringen af menighedsrådsloven skete der også ændring af bispevalgloven. Hvis der er flere end 2 kandidater, skal der foretages fornyet afstemning mellem de 2 kandidater, der har fået flest stemmer, medmindre en kandidat har fået mere end halvdelen af stemmerne ved første afstemning. Er der kun 2 kandidater, indstilles den, der har fået flest stemmer.

Loven gælder for bispevalg efter 1. juli 1994.

Farvel

Da vores afholdte kirkesanger, Niels Jørgensen, går på pension (som kirkesanger – dog kun) inviteres alle i sognene til et lille farvelbord i konfirmandhuset efter gudstjenesterne søndag den 25. september. Her vil vi gerne sige Niels tak for et godt, lunt og trofast arbejde i Skellerup og Ellinge sogne.

Ældreudflugt

Årets udflugt gik til Vestfyn. Vi besøgte Brende Mølle, hvor vi gik en tur for at se på den nyetablerede fisketrappe. Ligeledes fik vi en gåtur i »næsten tørvejr« op til Wedelsborg.

Busturen foregik af meget små veje, bl.a. langs Tybrind Vig og Føns, og hele vejen nød vi godt af Erik Lunds store viden om dette område. Han fortalte såvel om det historiske som om det helt aktuelle.

Foruden kaffen og lagkagerne på Stubberup Kro fik vi en god aftensmad på Fjeldsted Skov Kro.

Det var en god dag, og vi glæder os over, at så mange vil være med til at skabe den gode stemning, der præger denne årlige tur.

Menighedsrådene

Redskaber på Ellinge kirkegård

Indenfor den nærmeste tid vil der blive ophængt redskaber på graverhusets østside.

Ved redaktionens slutning så regnskabet for Zilipa således ud:

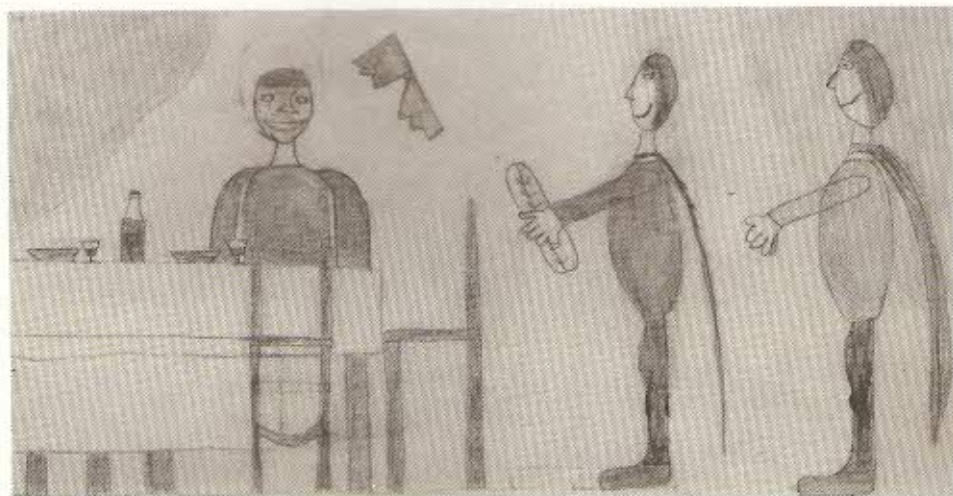
Dato	Indgået	Udgået	Saldo
28/ 2-94	Kassebeholdning		7.667,75
24/ 3-94	Indbetalt til CCF	130,00	7.537,75
24/ 3-94	Porto	6,00	7.531,75
25/ 4-94	Indbetalt til CCF	130,00	7.401,75
25/ 4-94	Porto	6,00	7.395,75
27/ 5-94	Indbetalt til CCF	130,00	7.265,75
27/ 5-94	Porto	6,00	7.259,75

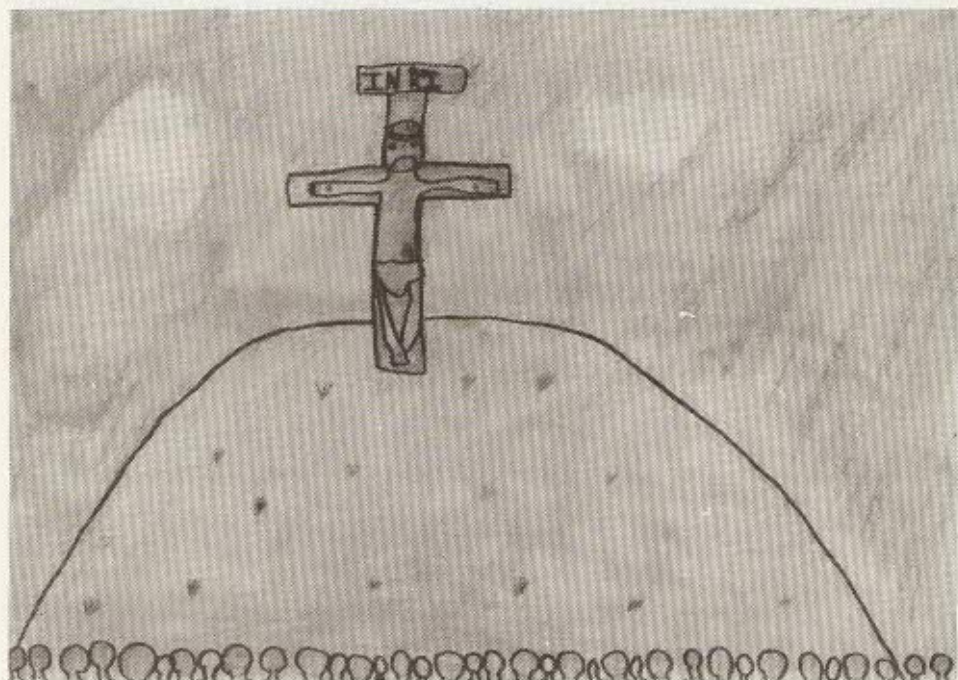
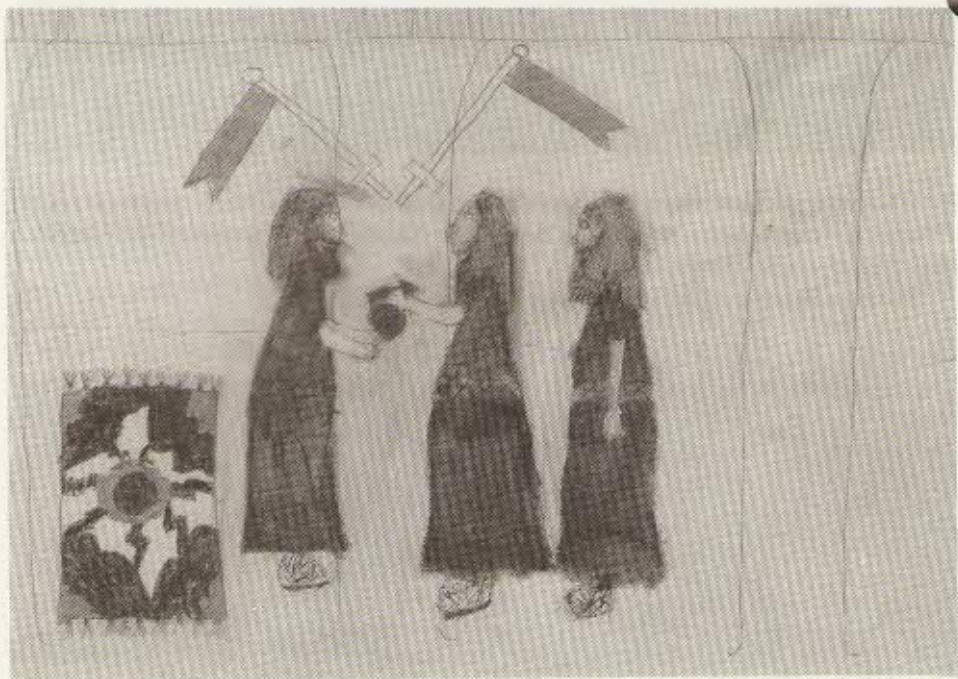
CCF = Christian Children's Fond (Kristne Børnefond)

Børnesiderne

4. og 5. klasse på Skellerup skole har i deres kristendomsundervisning arbejdet med Påsken. De har blandt andet tegnet hele påskeforløbet fra Palmesøndag til Påskedag. Her er nogle af tegningerne.

Alle tegningerne vil blive hængt op i konfirmandhuset.

Luther om syndernes forladelse

For det første er det stort, at jeg i mit hjerte skal fatte, at mine synder er mig tilgivet. Det er en underlig måde at være retfærdig på og en helt anden end den, som alle jurister og denne verdens kloge taler om. De siger jo, at retfærdigheden skal være i menneskets hjerte. Dog, evangeliet siger, at retfærdigheden slet ikke skal være i hjertet, men at vi skal betænke, at vi retfærdiggøres og fries fra vore synder ved tilgivelse. Vi har selv engang undervist folk og sagt: Vil du fries fra dine synder, da gør dette eller hint, f.eks. bygge et alter. Og det sidder endnu i os, som man også ser det hos denne tjener; da han bliver pågrebet, beder han ikke om tilgivelse, men om tålmodighed og udsættelse. Denne letsindige mand indrømmer synden og vil ved egen kraft betale herren sin gæld; og dog er det ikke muligt for ham. På samme måde er det med os. Når vi hører, at syndernes forladelse tilsiges os, da trænger det ikke ind i vort hjerte, men vier sådan sindet, at vi siger til os selv: Dette her har du gjort galt, men nu vil du til gengæld gøre så meget godt, faste og bede så og så meget m.m. For vor natur vil altid have æren, vi vil selv have hånd i hanke med det og lægge den første sten.

Derfor er dette en forkyndelse, som går over vor fatteevne, at vi skal tro, at vor frelse og trøst har sin grund uden for os; jeg tror, at jeg er retfærdig, taget til nåde og forstandig, og dog er der i mig synder og overtrædelser til stede, min samvittighed minder mig om mine synder, jeg er

angst for døden – og dog skal jeg se et andet sted hen og tro, at min synd er borte. Den, som ikke skal se det, han ser, og ikke lægge mærke til det han dog mærker, han må være i høj grad fortryllet. Det er underligt ikke at se det, jeg ser, og ikke at føle det, jeg er. For mine øjne ser jeg et guldstykke, et sværd eller en ild, og dog skal jeg sige: det er ikke noget guldstykke, noget sværd eller en ild? Sådan er det med en kristen: han ser et hav af synder, og dog må han sige: jeg kender ikke til nogen synd. Sådan er det med syndernes forladelse. Jeg er mig bevidst, at jeg har været en uværdig synder, og at jeg stadig er det, og dog er jeg skyldig at sige: min synd er mig forladt; for det ord er talt over mig: dine synder er dig forladt. Sådan er det med tjeneren her, han betaler ikke af sin pung eller sin pengebørse, for det kan han ikke. Men det står helt i en andens magt, i hans magt som siger: jeg vil sønderrive skyldbrevet, så han intet skylder mig mere, jeg vil tilgive ham.

Det volder vor natur bitter smerte, for vi vil dog gerne yde noget, som vi kan støtte os til. Vi kan ikke væрге os og ikke slippe fri for at føle synden og ikke fatte denne ufortjente tilgivelse. Om du kender denne kunst, at du kan lade være med at se dét, du ser, da vil vi også prædike for dig noget, der kommer endnu nærmere ind på livet af dig, nemlig, at der står en og sigter på dig med en bøsse, og at der alligevel ikke er nogen fare. Sådan er det med syndernes forladelse. Jeg ser et meget stort register fuldt af mine synder. Selv

Om jeg ikke havde begået andet, så har jeg dog i seksten år levet i det ugudelige munkevæsen, holdt messer, forkyndt vildfarelser og forført andre. Og dog skal jeg ikke se noget af alt dette, ganske som om jeg aldrig havde gjort disse ting. Ligeså er jeg mig bevidst, at jeg ingen gudsfrygt og tro har og må trækkes med min egen dovne krop. Jeg elsker ikke Gud af hele mit hjerte, hele min sjæl og hele mit sind. Og dog skal jeg under sådanne omstæn-

digheder tro, at der ikke mere er nogen synd. Tværtimod har jeg det sådan, at jeg helst ville faste, våge, valfarte til Sankt Jacob og meget andet. Når jeg gør disse ting, så går mit falske hjerte også med. Men der er her intet andet middel til at få syndernes forladelse end at lukke øjnene og tro, at de er mig forladt, som vi beder i trosbekendelsen: Jeg tror på Helligånden... syndernes forladelse.

Konfirmander 1994 Skellerup

